

BURGAS – PRİMORSKO /Beglik Taş/ - Mişova Niva – BRIŞLYAN – MALKO TIRNOVO – KEŞAN – ENEZ –ERİKLİ - UZUNKÖPRÜ – BURGAS

4 gün – 3 gece konaklama

1. Gün

11,00 – Burgas’dan hareket -

12,00’de Primorsko’ya varış

Primorsko ilçesi, Burgas ilinde demokrasinin ilk ürünü olan belediyedir. Bu ilçe, Primorsko kasabası, Pismenovo köyü, Yasna polyana köyü ve Novo Paniçarevo köylerinden bir araya gelen gönüllülerin serbest iradesiyle Bulgaristan Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı tarafından çıkarılan 18.07.1997 tarih ve 258 sayılı Kararname ile 1997 yılında kurulmuştur. Daha sonra ilçeye Kiten (Nisan 2001) ve Veselie köyleri (Nisan 2002) katılmıştır.

Bulgaristan’ın güneydoğu kısmında yer alan Primorsko ilçesi, doğuda Karadeniz, batıda ve kuzeyde Sozopol ilçesi ve güneyde Tsarevo ve Malko Tırnovo (Tarnovo) ilçeleri ile sınırdır.

Primorsko ilçesinin toplam yüzölçümü 350,7 kilometre karedir. Bu alan, Burgas ilinin %4,61’ine, Bulgaristan Cumhuriyeti yüzölçümünün %0,32’sine tekabül etmektedir.

İlçe sınırları, Primorsko kasabası, Kiten, Novo paniçarevo, Yasna polyana, Veselie ve Pismenovo köylerini kapsamaktadır.

İlçenin merkezi Primorsko kasabasıdır. Kasaba, başkent Sofya’ya 450 kilometre, Burgas’a (Bulgaristan’ın 4. en büyük kenti) 50 kilometre uzaklıkta yer almaktadır.

13,00’de Primorsko’da öğlen yemeği

14,30’de Beglik Taş’a varış

Bir Trak tapınağı olan Beglik Taş, Primorsko sınırlarında bulunan Beglik Taş Burnu’nun en yüksek kısmında (denizden 128 metre yükseklikte) yer almakta ve 6 dekarlık bir alan kapsamaktadır. Sınırlarının kapsadığı alan ormanlık alan olup, geçmişte eski komünist devlet başkanı Todor Jivkov’un (1954 – 1989 tarihler arası ülkeyi yönetmiştir) avlanma meskenin sınırları içerisinde yer almıştır. İşte bu nedenle Güney Karadeniz ve Istranca bölgesinde Trak tarihinin en büyük buluşlarından biri olan bu yer 2003 yılına kadar bilim için meçhul kalmıştır.

Tapınağın girişi güneybatıdandır. Taş patika sayesinde taşlı “gerdek yatağı” na ulaşılır. Yatağın etrafı iki kurban taşı ile sarılıdır. Bu taşlara derin küvetler oyulmuştur. Bu küvetler, tören sıvılarının (şarap, süt, zeytin, yağmur suyu) akıtılması için yapılan açık kanallar ile bağlantı kurmaktadır. Ardından taş tahtı gelmektedir. Taş tahtından derin oyulmuş oluklar ve birbiriyle

kesişen hatlar çıkmakta ve büyük bir dörtgen “şaraphane” de toplanmaktadır. Dairenin doğu kısmında üç “menhir” (büyük yuvarlak taşlar) yer almaktadır. Bunların en yüksek olanın tepesinde 0,6 metre uzunluğunda ve 0,34 metre genişliğinde “tanrı ayak izi” oyulmuştur. Aynı “tanrı ayak izi” ne tam karşıdaki güney noktada taş balkonu tabanında rastlanılmaktadır. Tanrı ayak izleri, gizem törenlerine katılmak için seçilmiş kişilerin sadece bulunabileceği kutsal iç bölümün sınırlarını işaret etmektedir.

Şuana kadar tapınağın sadece merkez sahası iyi bir şekilde araştırılmıştır. Bu saha zeminden biraz yüksekte olup, üzerinde 56 m çapında daire şeklinde bir alanı çevreleyen farklı tören taşları bulunmaktadır. Bu taşların doğal özellikleri korunmuş, ancak insan eli tarafından dizilmiş ve üzerlerine özgü sakral işaret ve alametler şekillendirilmiştir.

Bu taşların arkasında, 16 adet yassı yuvarlak taştan yapılmış astronomik saat ve Ana Tanrıça’nın Tanrı-Güneş oğlunu doğurduğu “kutsal mağara” yı ve “labirent” – sinama yolunu gösteren büyük bir dolmen bulunmaktadır.

Arkeolojik kazılar sırasında kil çanak ve çömlekler, el aletleri, silahlar, çakmaktaşı, paralar vb. bulunmuştur. Bunlar, bu tapınağın İsa’dan Önce II. yüzyılın ortalarında kurulduğunu ve İsa’dan Sonra IV. Yüzyılın başlarında yıkıldığını göstermektedir. Yıkılmasından sonra üzerine inşaat yapılmadığından eşsiz sakral elementler orijinal şekilleri bozulmadan korunabilmiştir.

17,00’de Primorsko’da otele yerleşme – akşam yemeği, serbest zaman, konaklama

2. Gün

9,00’da kahvaltı

10,00’da Mişkova niva’ya hareket ediyoruz

Mişkova niva mevkiinde bulunan tapınak, Istranca bölgesinde eski Tırak kültürünün en önemli anıtıdır.

Mişkova niva tapınağı, Malko Tırnovo (Tarnovo)’nun güneybatısında, kasabaya 3 – 3.5 kilometre uzaklıkta, Deliyiska Nehri’nin sol kıyısında, Türkiye Cumhuriyeti ile olan devlet sınırimızın hemen yanında bulunan büyük bir tarihi kompleksin bir parçasıdır. Golyamoto gradişte (gradishte) tepesi üzerinde kurulu bir kale, tepenin eteklerinde bir höyük nekropolü, Roma dönemine ait villa ve Golyama mogila (Büyük Höyük)’dan ibaret söz konusu tarihi kompleks, daha 20. yüzyılın başında keşfedilmiş ve oradan kasabaya taşınan yazıtlar nedeniyle ilk olarak bir Apollon tapınağı olduğu bildirilmiştir.

Golyamoto gradişte, Istranca Dağı’nın Bulgaristan sınırlarındaki en yüksek tepesidir – denizden 710 metre yükseklikte. Adını tepenin üzerinde kurulu kaleden almaktadır. Söz konusu kale,

Roma İmparatorluğu dönemine kadar ve bu dönem sırasında sığınak, gözlemevi ve güvenlik gibi amaçlarla kullanılmıştır. Ancak 20. yüzyılın son çeyreğinde define avcılar tarafından tahrip edilmiştir. Kale duvarı, birbirine sımsıkı birleştirilerek bağlantısız olarak dizilmiş değişik boyutlarda ve şekillerde kırma taşlardan örülmüştür. Duvarın kalınlığı yaklaşık 1.20-1.30 metredir. Duvarda yer yer tuğla ve metalürji cüruf parçaları dikkat çekmektedir. Kale duvarı ile çevrilmiş alanın çapı yaklaşık 100 metredir. İçindeki odaların kalıntılarından hafif izler görünmektedir.

Tepenin en yüksek noktasından güneybatı yönünde yaklaşık 30 metre uzaklıkta yer alan kayalıkta kaya oyukları korunmuştur. Tepedeki çukur şeklinde izlenen kaya oyuk izleri, bu yerin çok erken bir dönemde, büyük bir ihtimalle İsa'dan önce 1. yüzyılın başında, kaya tapınağı olarak kullanıldığına işaret etmektedir. Daha geç dönemde ise, bu yer kale olarak kullanılmıştır. Binlerce yıl dayanmış bu yer, arkeolojik açıdan araştırılmamıştır.

Mişkova niva mevkiindeki höyük nekropolü alanı Golyama mogila (Büyük Höyük) ile sona ermektedir. Söz konusu Golyama mogila (Büyük Höyük) 1981 – 1983 yılları arasında kısmen araştırılmıştır. Güney kısmında, dış çapı 25 metre olan abidevi yapı yükselmektedir. Dış daire, 3 sıra iç ve dış yüzlü, beyaz yerel mermer bloklarından yapılmıştır. Yapının üst son üçüncü sırasını oluşturan blokların üst yüzeyleri kavis şeklinde şekillendirilmiştir.

Daire duvarın yüksekliği 1.80 metredir. Daire yapının güney kısmında kubbeli mezara giden giriş bulunmaktadır. Kubbeli mezar, üstü kapalı dromos(koridor) ve üst kısmı kubbeli olan daire şeklinde bir odacıktan oluşmaktadır. Giriş, kalkan, ok ve iki açık avuç içi ile dekore edilmiş fronton (alınlık) ile taçlandırılmıştır. Yapı, iyi bir biçimde şekillendirilmiş ve kenetlerle tutturulmuş mermer blokları ile inşa edilmiştir. Dromos ve odacığın zemini taş kaplıdır.

Dromosun batı duvarının yanında granit kırma taşlar ile yapılmış dikdörtgen şekilli oda bulunmuştur. İnşaat tekniği mezarlığın yapı tekniğinden farklıdır. Duvarların iç tarafları harç sıva ile sıvanmıştır. Bu odanın kullanım amacı açıklanamamıştır. Dromosun yan duvarının incelemeleri, orada daha önce muhtemelen girmek için çıkarılan ve tekrar yerlerine konulan iki bloğun olduğunu göstermektedir. Bunların daha eski, iç daire duvarının yapıldığı granit kırma taş malzemesinden yapılan bir yapıdan olduğu gözlemlenmektedir. Bu iç daire, büyük granit plakalarını (trahrip olan dolmenin kalıntıları) çevrelemekte ve daha geç dönemde inşaat edilen kubbeli yapının yer aldığı dromosun kuzeydoğu dış köşesinde kapanmaktadır.

Dış mermer dairenin iyi bir şekilde korunmuş girişinin önünde büyük mermer tekneleri ve mermer bloklarının olduğu bir alan açılmaktadır. Bunların birkaç metre batısında küçük taş yığını bulunmaktadır. Rivayete göre burada Golyamo Gradişte'ye giden su boru hattı izine rastlanılmıştır. Bu sahanın güney ve güneydoğu yönünde, aşağıya, yamaca doğru eski çağ tapınağına giden yolun izleri görülmektedir.

2. ve 3. yüzyıla ait az sayıda arkeolojik malzemenin keşfedildiği bu karmaşık tarihsel özellikleri olan yerde Malko Tırnovo (Tarnovo) sakinlerine göre kasaba müzesinde muhafaza edilen Apollon Aularios'un yazılı adak taşları, Herakles'e adanmış yazılar ve Trak süvari suretli kült plakaları bulunmuştur. Yazıtlardan biri, tapınağın maden ve metalürji merkezi ve Roma villası ile bağlı olduğunu göstermektedir. Çünkü yazı demir madenleri yöneticisi tarafından adanmıştır.

“Mişkova niva” dini tesisi, çitli(krepis) megalit anıttan(dolmen) kutsal alana(temenos) kadar gelişen bin yıllık inanç üssüdür. Bu değişim muhtemelen maden ocaklarının yoğun olarak geliştirilmesine başlandığı dönemde gerçekleşmiştir. Bu zamana kadar dolmen efsanevi bir atanın anılması için bir yer olarak kullanılmıştır. Bunun böyle olduğuna Dromosun batı duvarına eklenmiş dikdörtgen oda işaret etmektedir. Daha geç dönemde efsanevi ata (Heroon) anma yerine dönüştürülmüş olan Dolmenin kalıntıları ve krepisi, tanrı Apollon'un tapıldığı çevrili kutsal alana (temenos) dahil edilmiştir.

Dolmen kalıntıları, dolmenin toprakla örtüldüğü höyük, dolmen krepisi ve mermer bloklardan yapılan daire arasındaki alan büyük bir ihtimalle adanmış hediyelerin ve yazıtların koyulduğu kutsal arazi, dikdörtgen oda ise, efsanevi atanın hazinesinin muhafaza edildiği yer idi. Bölgenin ekonomik gelişim yaşadığı dönemde temenosun girişine mermerden muhteşem bir kubbeli yapı ilave edilmiştir. Bu yapı yerli bir aristokratın ve aynı zamanda yeni bir efsanevi atanın mezarı olabilir. Girişin fronton ile süslendiği dönem (kubbeli binanın yapılmasından önce veya sonrasında) hakkında bilgi yoktur. Muhtemelen tam bu dönemde bu iki taşlı krepis arasındaki mesafeye giriş yasaklanmıştır. Hediyeler ise yeni inşa edilen mekanlara ve eski dikdörtgen mekana konulmaya başlanmıştır. Bu durum, iki yapı arasındaki ideoloji ve dini ilişkiyi kanıtlamaktadır.

Gerçek veya mitolojik ataların anıldığı bu tip kutsal yerler tüm güneydoğu Avrupa'da sık rastlanılan yerlerdir. Ancak “Mişkova niva” mevkiindeki bu yer en büyük ve en iyi korunmuş olanıdır. Bu gibi yerlerin eski mezar yapıtlarının etrafına yapıldığı ve etrafı nekropol şeklinde oluşturulduğu görülmektedir. Genellikle bu efsanevi atalar, tanrı ile birlikte veya tanrının kutsal alanında onunla birlikte anılırdı.

Dini kompleksteki yaşamın İsa'dan Önce 2. yüzyıldan Geç Antik Çağa (4 – 6. yüzyıl) kadar sürdüğü tahmin edilmektedir. Bu yer, Traklar'ın ruhun ölümsüzlüğünü kabul ettikleri şeklindeki orfik inançlarının kanıtı olarak ve güneydoğu Avrupa'da antik din kültürünün en popüler anıtlarından biri olarak kalmaktadır.

13,00'de Brışlyan (Sarmaşık) köyüne hareket ediyoruz

Brişlyan (Sarmşık) köyü, Istanca Dağı'nda, Malko Tırnovo (Tarnovo)'nun kuzeybatısında, kasabaya 14 kilometre, Burgas kentine 64 kilometre, Zvezdets-Malko Tırnovo ana yoluna iki kilometre ve Türkiye sınırına 4 kilometre uzaklıkta yer almaktadır.

Malko Tırnovo (Malko Tarnovo) Belediye sınırlarının tamamı "Stanca" Milli Parkı içinde kaldığından köy sınırları da aynı Milli Park sınırlarında kalmaktadır. Nüfusu, diğer Istranca köylerinde olduğu gibi oldukça azalmış ve yaşlanmıştır.

Sarmşık (Brişlyan) köyü, 17. yüzyılda Yurtet, Selişte ve Jivak (Tırak adı Kikon (Kikos), Trak dilinde Kik - Civa. Bir rivayete göre burada müzisyen Orfeus doğmuştur.) mahalle sakinlerinin Dolna Mahala (Aşağı Mahalle) mahallesine yerleşmesiyle kurulmuştur. Bu köyün ismi, 17. yüzyılın ikinci yarısına ait Osmanlı vergi kayıtlarında geçmektedir. Köy, 19. yüzyılda büyük hayvan yetiştiriciliği merkezine dönüşmüştür. 1821 yılında köy nüfusu Heterya'ya katılmıştır. Köyde Vasil Levski de konaklamış ve konakladığı yer bugüne dek korunmuştur.

Sarmşık'ta Preobrajenie İsyanını tetikleyen Sarmşık Olayları gerçekleşmiştir. 2 Nisan 1903 tarihinde Balüvata Kışta (bugün mimari ve kültürel anıttır) adındaki evde İç Makedon – Edirne Devrimci Örgütü üyelerinin bir kısmı Osmanlı askerleri tarafından kuşatılmış ve çetenin voyvodası Pano Angelov ile çete üyesi Nikola Ravaşola öldürülmüştür. Köy halkı isyana aktif olarak katılmıştır.

İsyanın bastırılması sırasında Sarmşık köyü büyük derecede zarar görmüştür. 150 evin tamamı soyulmuş, köy halkı ise, köyden kaçmıştır.

Sarmşık köyü Balkan Savaşından sonra 1913 yılında Bulgaristan sınırlarına dahil edilmiştir. 20. yüzyılın ortalarından itibaren köy nüfusunun büyük bir kısmı Malko Tarnovo'ya, daha sonra Burgas'a göç etmiştir. 1926 yılında 650 kişiden bugün köyde yaklaşık 50 kişi kalmıştır. Malko Tarnovo'nun bugünkü sakinlerinden çoğu Brişlyan köyündendir. Bu nedenle bunlara köyün eski adıyla "Sarmşıklılar" denilmektedir.

1982 yılından itibaren köyün tamamı mimari ve tarihi koruma alanı ilan edilerek 18. – 19. yüzyıldan Istranca mimarisine özgü otantik evler korunmuştur. 76 ev milli mimari ve kültürel anıttır. Bunların 9'u milli önem taşıyan anıttır. Köyün en eski evinin 17. yüzyılda inşa edildiği zikredilmektedir.

Yerli Brişlyan Köyü Doğal ve Kültürel Mirasın Korunması Birliği ve Muhtarlığın çabaları ile Kilise okulu (1871 – 1877 yılları arasında faaliyet göstermiş), St. Panteleymon, St. Petka ve St. Leftera tapınakları ile St. Dimitar Kilisesi (17. yüzyılın sonu) çan kulesi restore edilmiş ve geleneksel tarımla ilgili etnografik sergi ve açık müze oluşturulmuştur. Köye birkaç kilometre uzaklıkta Trak dolmen ve tapınak izlerine rastlanılmaktadır.

Sarmaşık köyü sınırlarının tamamı “Stanca” Milli Parkı içinde kalmaktadır. Sarmaşık (Brışlyan) köyü sınırları, “Vitanovo” tabiat koruma alanı, Veleka Nehri vadisi ve Katun Nehri alabalık çiftliği sınırlarına dayanmaktadır.

13,30’de Brışlyan köyünde öğle yemeği

14,30’de Malko Tırnovo (Tarnovo)’ya hareket ediyoruz

Malko Tırnovo (Tarnovo), Istranca Dağı’nın merkez kısmında yer almaktadır. Kasaba içerisinden E87 Avrupa Yolu geçmektedir. Hemen yakınında Malko Tırnovo (Tarnovo) sınır kapısı bulunmaktadır. Malko Tırnovo (Tarnovo), Burgas’ın güneyinde, kente 76 km ve Türkiye Cumhuriyeti sınırına 5 km uzaklıkta yer almaktadır. Nüfusu 3 527 kişidir.

Yüksek ormanlarla çevrili karstik vadide yer alan kasaba, Bulgaristan sınırlarında kalan Istranca Dağı’nın merkez kısmındaki tek kasabadır. Malko Tırnovo (Tarnovo)’nun batısında Bulgaristan sınırlarında kalan Istranca Dağı’nın en yüksek tepesi yükselmektedir – Golyamo Gradişte (denizden 709 metre yükseklikte).

Yerleşim yerinin daha Antik Çağdan (İsa’da Önce IV – III. yüzyıl) var olmasına rağmen eski isimleri korunmamıştır. Burada, Trakların son başkenti olan Biziya (bugünkü Vize - Türkiye) sınırlarına bağlı olarak metalurji merkezi faaliyet göstermiştir.

330 yılında, Roma İmparatoru Konstantin’nin Roma İmparatorluğu başkentini Roma’dan Konstantinopolis’e taşımasıyla bölgede kültürel ve ekonomik açıdan önemli bir dönüm noktası yaşanmıştır. Bu şekilde Istranca Dağı o döneme kadar çevresel bir dağ iken, birdenbire yeni ticari, ekonomik ve kültürel merkezin hemen yanında oluvermiştir. En yakın ve büyük maden merkezi olarak Dağ, yeni başkentin tüm metal ihtiyaçlarını karşılamaya başlamıştır. Sadece Malko Tırnovo (Tarnovo) ilçesi sınırlarında yaklaşık 70 maden ocağı, kasaba sınırlarının yakınında ise, dört adet eritme fırını keşfedilmiştir.

Kasaba sınırlarında Trak ve Roma İmparatorluğu dönemine ait çok sayıda anıt keşfedilmiştir – megalitler, höyük nekropoller, antik binalar, kale. “Mişkova niva” mevkiinde keşfedilen dört taraflı mermer adak taşı, bu bölgede maden işletmeciliğinin çok eskilere dayandığını göstermektedir. Bu anıt ile diğer birçok izler, Malko Tırnovo (Tarnovo) civarında Roma İmparatorluğu’nun Istranca’daki maden sektörü merkezinin bulunduğu tanıklık etmektedir.

Malko Tırnovo (Tarnovo)’nun şimdiki hali 1638 yılında şekillenmiştir. İlk iki asır boyunca sığır yetiştiriciliği hızlı bir şekilde gelişmiş ve XX. Yüzyılın başına kadar bölge nüfusunun temel geçinme kaynağı olmuştur.

Kasabadaki müzenin ziyareti.

Kasabanın ve civarının tarihi ve etnografik zenginliği Malko Tarnovo Tarih Müzesi'nde güzel bir şekilde sunulmuştur.

Müze 1983 yılında "Istranca Müze Kompleksi" adıyla kurulmuş, 2002 yılından itibaren ise, adı Belediye Tarih Müzesi olarak değiştirilmiştir. Bugüne kadar Istranca Dağı sınırlarında bulunan tek kültür kurumudur. Eserler, XIX. yüzyılın sonlarından zengin tüccar ailelerine ait ve bugün kültürel anıt olan dört adet Istranca Rönesans evinde sergilenmektedir.

Malko Tarnovo Tarih Müzesi'nde kilim imalathanesi de faaliyet göstermektedir. İmalathanede, otantik dokuma tezgahında dokuma işinin nasıl yapıldığı sergilenmektedir.

17,00'de Keşan'a hareket ediyoruz/ Malko Tarnovo sınır kapısından geçişimizi gerçekleştiriyoruz/

20,00'de Keşana varışımızı gerçekleştiriyoruz – otele yerleşme, akşam yemeği, konaklama

3. Gün

9,00'da kahvaltı

10,00'da Keşan'da gezi

Edirne ilinin 9 ilçesinden biri olup, 5 beldesi vardır. Batı – doğu, güney – kuzey yollarının kesiştiği noktada, Türk – Yunan sınırına, Ege Denizi ile Marmara Denizi'ne yakın, Edirne – Gelibolu bir taraftan ve diğer taraftan İstanbul – Aleksandropolis (Dedeağaç) antik yollarının kesiştiği noktada yer almaktadır. Bölgede buğday, ayçiçeği, arpa, mısır, şeker pancarı çeşitli sebzeler ve tabi ki çeltik yetiştirilmektedir. Her güz kentte Geleneksel Çeltik Festivali düzenlenmektedir. Bölgenin tarihi, Traklar'ın yaşadığı ve yapılan arkeolojik kazıların sonucunda keşfedilen çok sayıdaki tarihi eserin şahitlik ettiği Milattan Önce 30. yüzyıla dayanır.

11,00'de Enez ve Gala Gölü'ne hareket ediyoruz.

Enez'e (Bulgarca Enos, Yunanca Ainos) doğru yol alıyoruz. Enez, Meriç Nehri'nin güneydoğu kıyısında, akarsuyun Ege Denizi sularıyla karşılaştığı noktada yer almaktadır. Eski çağda Ainos adını taşıyan Enez, Evros'un doğu kıyısında Doğu Trakya'nın en önemli limanlarından biriydi. Kent, Homeros ve Herodot'un eserlerinde zikredilmektedir. MÖ 7. yüzyılda Mytileneliler (Midilli Adası) ile Kymeliler tarafından bir koloni olarak kurulmuş olduğu zikredilmektedir. M. Ö. 375 yılında, Peloponez Savaşları sırasında, kent Atina tarafında savaşmış ve 345 yılına kadar Atina Deniz Birliği üyesi olarak kalmıştır. Milattan Önce 341 yılında Pergamon Krallığı'nın başkenti Pergamon'dan Attalos Hanedanının hakimiyeti altına girdi. Enos, Deli lakabı ile bilinen söz konusu Hanedanın son kralı III. Attalus'un Roma İmparatorluğu'na krallığı ve tüm malvarlığını vasiyet ettiği dönemde Roma'nın hakimiyeti altına girdi. Kent, geç antik çağda Rodopi vilayetinin başkenti ve piskoposluk merkeziydi. Eski çağ tarihçisi Prokopius'a göre kentin kale duvarları ve büyük bir

tahkimat Justinian İmparatoru tarafından inşa edilmiştir. Eski çağ Akropolü yerinde bugün Cenovalı Gatiluzio hanedanı tarafından yapılan Orta Çağ tahkimatı bulunmaktadır. Kale, söz konusu hanedan tarafından 1376 yılından itibaren kentin 1456 yılında Osmanlı Sultanı Mehmet Fatih'in askerleri tarafından ele geçirilmesine kadar yönetilmiştir. 1912 yılında Balkan Savaşı sırasında Enos, Bulgar ordusu tarafından ele geçirilmiştir. Kent, Midye – Enez hattının son noktasıdır. Söz konusu hat bölgesi, Londra Barış Anlaşması ile Osmanlı İmparatorluğu tarafından Bulgaristan'a ve Balkan Birliği üyesi ülkelere teslim edilmiştir. Ancak daha sonra bu çizginin sınırları 1913 tarihli Bükreş Anlaşması ile yeniden düzenlenerek kent tekrar Türkiye sınırlarına dahil edilmiştir.

Korunmuş ve restore edilmiş Enez (antik Ainos) Kalesi, yüksekliği denizden ve nehirden 25 m olan adeta tepe üzerine konmuştur. Ege Denizi üzerinden güneşin batışının en güzel izlenebildiği bu yer, Ege ve Meriç deltasına doğru muhteşem bir manzara sunar ve buradan çeşitli halkların geçtiği o şanlı zamanların hatıralarını korur.

Ayasofya Kilisesi (Premidrost Bojiya) ve Kale kalıntılarının ziyareti ile devam ediyoruz.

Ayasofya Kilisesi kentin Sultan Mehmet Fatih'in emri üzerine Osmanlı Türkleri tarafından fethinden sonra camiye çevrilmiş ve adı Fatih Camii olarak değiştirilmiştir. Ayasofya Kilisesi, kalenin güney doğu ucundaki en yüksek noktasında, apsis hariç 21x38 m ölçülerinde, dönemin Konstantinopolis'te inşa edilen büyük kiliseleri arasında yer alır. Maalesef kilisenin büyük bir bölümü camiye dönüştürülmüş ve 1965 yılındaki depremde yıkılmış ve bugün itibarıyla henüz tamamen restore edilmemiştir. Ancak ilçe belediyesi yetkilileri, Avrupa ve Dünya Kültür Mirası olan bu anıtın restore edilmesi için gerekli kaynakları sağlayacaklarını düşünmektedir.

Kale ve liman civarındaki tapınak ve küçük kiliselerin kalıntılarını inceleyerek devam ediyoruz.

Taşaltı Nekropolü ve Has Yunus Bey'in mezarını ziyaret ediyoruz.

1456 yılında Bizans manastırı ve kilise, Osmanlı kaptan-ı deryası görevi ile Osmanlı donanması komutanlığı yapmış olan Yunus Baba türbesine dönüştürülmüştür. Roma Yolu Via Egnatia, Meriç ve akıntıları üzerindeki köprüler ile limanlar etrafındaki kale duvarlarının kalıntılarını ziyaret ederek devam ediyoruz. Eski Çağda Enez (Ainos) iki limanlı bir şehir olarak üne kavuşmuştur – biri denize diğeri nehre kurulmuştur. XIX. yüzyılın ortasına kadar (Meriç Nehri'nin Enez deltası alüvyonlar ile dolduğu dönemdir) Meriç'in alt akıntısı nehir ulaşımı için kullanılıyordu. Akarsuyun fazlaştığı dönemlerde nehir ulaşımı ile Plovdiv (Filibe) ve hatta Pazarcık'e ulaşıldığı zikredilir.

14,30'de Enez merkezinde kahve, öğlen yemeği ve tatlı yemek için serbest zaman.

15,00'de Gala Gölü'ne doğru yol alıyoruz.

Gala Gölü Milli Parkı, 15000 acre alanlı olup, 11 yıl önce Milli Park olarak ilan edilmiştir. 1991 yılında Göl ve civarındaki 5850 acre alan Tabiat Koruma Alanı olarak ilan edilmiş, daha sonra Edirne Trakya Üniversitesi bilim adamları (ekoloji uzmanları ve biyologların) yardımıyla kapsama

alanı genişletilerek Milli Park olarak ilan edilmiştir. Burada doğanın, çevrenin, kuşların, nehirlerin, Pamuklu ve Küçük Gala göllerindeki tatlı su türlerinin korunması için çeşitli çalışmalar yürütülmektedir. Bölge, Avrupa'nın Uluslararası Öneme Sahip Sulak Alanlarının Korunmasına Dair Sözleşme kapsamında ve Türkiye Cumhuriyeti Orman ve Çevre Bakanlığı tarafından koruma altındadır.

Milli Park'ta 46'sı yerli, 27'si kış göçmeni, 90'ı yaz göçmeni olmak üzere toplam 163 kuş türüne ev sahipliği yapıyor. Her iki gölde, sudak, Avrupa yılan balığı, sazan ve turna balığı olmak üzere 16'nın üzerinde balık türüne rastlanılır. Milli Park sınırları içerisinde avlanma ve balıkçılık yasaktır. Göl'de fotoğraf çekme molası veriyoruz

18,00'de Erikli'ye hareket ediyoruz

19,00'de Erikli'ye varışımızı gerçekleştiriyoruz

Erikli, Keşan'a bağlı bir tatil köyüdür. Bölgenin tarihi, Traklar'ın yaşadığı ve yapılan arkeolojik kazıların sonucunda keşfedilen çok sayıdaki tarihi eserin şahitlik ettiği Milattan Önce 30. yüzyıla dayanır. Kentte kısa mola veriyoruz. Kahve ve Keşan Outlet'ten alışveriş zamanı. **SAROS**

Körfezi'nde yer alan ve bir sahil kasabası olan **Erikli** istikametinde devam ediyoruz.

Körfez, Gelibolu Yarımadası ile Meriç Nehri'nin (Yunanca Evros) deltası arasında kalan Deniz'in en kuzeydoğu kısmına yayılmaktadır. Burada, Saros – Saros Adaları takımadaları yer almaktadır (Türkiye'nin Trakya bölgesi). Takımada 3 küçük adadan oluşmaktadır. Bunlar Büyükada veya Yunus Adası, Ortaada (Küçükada veya Defne Adası) ve Küçükada (Minikada veya Böcek Adası)'dır. Körfez'in uzunluğu 75 km, genişliği 35 km'dir. Akdeniz'in en yakın adaları Gökçeada ile Senadirek (Samothraki) Ada'sıdır. Bunlar, Saros Körfezi dışında deniz açıklarında yer almaktadır. Körfez sanayiden uzak, suyu temiz ve berraktır. Kristal temizliğinde suları ve kumsal plajları ile yaz aylarının gözde tatil beldelerinden biri olarak her geçen gün daha fazla ilgi çekiyor. Dalış, rüzgar sörfü ve balıkçılık burada yapılan en popüler sporlar arasında yer almaktadır.

Otele yerleşme. Erikli'de gezi için serbest zaman. Akşam yemeği.

4. Gün

10,00'da kahvaltı

11,00'da Uzunköprü'ye hareketimizi gerçekleştiriyoruz

13,00'da Uzunköprü'ye varışımızı gerçekleştiriyoruz – kasaba içinde gezi

Uzunköprü, Türkiye'nin Avrupa yakasında yer alan ve Edirne ilinin bir ilçesidir. Meriç Nehri ve Ergene Nehri kıyısına kurulmuştur.

Adını, Ergene Nehri'nin üzerine kurulu **Uzun Köprü**'den almaktadır Tarihi eser ve kasabanın simgesi olan bu köprü, 1426 – 1443 yılları arasında Sultan II. Murat emriyle o zamanın ünlü mimarı Muslihiddin tarafından inşa edilmiştir. Taştan yapılan köprünün 174 adet kemeri vardır. Uzunluğu 1329 metre, genişliği 6,8 metredir. Kemerlerinin bazıları sivri, bazıları yuvarlaktır. Uzunköprü'nün tarihi taş köprüsü, Türkiye'nin en uzun taş köprüsüdür.

XX. yüzyılın başında Uzunköprü, Osmanlı İmparatorluğu'nun bir kaza merkezi idi. Profesör Lübomir Miletic'in istatistik verilerine göre 1912 yılında kasabada 1011 kişilik nüfusa sahip 183 Bulgar eksarh ailesi yaşıyor idi.

1912 yılında Balkan Savaşı'nın başlamasıyla Uzunköprü'den 12 kişi gönüllü olarak Makedon – Edirne Gönüllüler Ordusuna katılmıştır.

Uzunköprü'nün Bulgar nüfusu 1913 yılındaki İkinci Balkan Savaşı'ndan sonra araştırılmıştır. Mültecilerin bir kısmı Arhiyanlı köyüne yerleştirilmiştir.

14,00'da Uzunköprü'de öğlen yemeği

15,00'de Burgas'a hareket ediyoruz

FİYAT: 299 Leva

Fiyata aşağıdakiler dahildir:

- **lisanslı otobüs ile yolculuk/mini bar, video, sıcak içecekler/
- *Primorsko, Keşan ve Eriklî'de 3 yıldızlı otellerde kahvaltı dahil 3 gece konaklama
- * güzergah boyunca turist rehberliği hizmeti
- *5000 Euro teminatlı asistan hizmeti dahil seyahat sağlık sigortası

Fiyata aşağıdakiler dahil değildir:

- *İsteğe göre otelde veya kent merkezinde lokantada akşam yemeği
- *Organize akşam yemeği – balık 30 Euro /menüye göre / canlı müzik dahildir.
- *Serbest gezi
- * Antik Ainos Kenti ve Gala Gölü Milli Parkı gezi ücreti - 10 Euro

Turistik geziler en az 20 kişinin katılımı ile düzenlenir.